

РЕШЕНИЕ

№ 543

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 3-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ХР. ШОЙЛЕКОВА
МАРИНОВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА Д. М.А
като разглежда докладваното от МАРИЯ ХР. ШОЙЛЕКОВА МАРИНОВА
Административно наказателно дело № 20231110217670 по описа за 2023
година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Д. Д. Б. от с. Рибново чрез адв. Ц. е обжалвал наказателно постановление /НП/ №23-4332-024523 от 13.10.2023г. на Началник Сектор ОПП-СДВР, с искане за отмяната му като незаконосъобразно. Намира, че АУАН и НП са издадени без да са спазени изискванията за задължително съдържание, съответно по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Сочи, че неправилно е наложено наказанието, тъй като използваната санкционна норма не касае нарушението, квалифицирано по чл.126 от ЗДвП, а нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП, поради което материалния закон е приложен неправилно. Отделно от това, счита че като не е обсъдил приложението на чл.28 от ЗАНН, наказващият орган не е мотивирал НП в частта на налагане на наказание.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез адв. Ц. поддържат жалбата и моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно. В случай, че съдът не възприеме доводите от жалбата за незаконосъобразност на НП, моли съдът да вземе предвид, че случаят е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН, поради малката разлика в килограмите, с които се различават допустимите по талон и тежестта, която е превозвана, както и липсата на вредоносен ефект и последици. Претендира разноски по представен списък от 400 лева.

Наказващият орган не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С процесното НП на Д. Д. Б. е наложена глоба, в размер на 500 лева, за това, че на 01.10.2023г., около 08:23ч. в гр. София, на ул. "Околовръстен път", управлявал на товарен автомобил „Мерцедес 412Д Спринтер“ с рег.№*****, с тегло 2535кг. и максимално допустима маса 3500кг., отразени в СРМПС №007713629, с посока на движение от бул. „Черни връх“ към бул. „България“, преди №83, като при извършена проверка е установено, че превозва гуменоверижен минибас с тегло 1885кг. според свидетелството за регистрация на техниката №131008947, поради което превозвания товар е с маса, надвишаваща отразената в СРМПС - нарушение на чл.126 от ЗДвП.

НП е издадено въз основа на АУАН, серия ГА, №956363/01.10.2023г.

Приобщена по делото е административнонаказателната преписка, послужила за издаване на обжалваното НП.

Разпитани по делото са свидетелите И. В. И. - актосъставител и А. М. В. - присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта, които нямат конкретни спомени за нарушението, като след предявяване на АУАН потвърждават, че при проверка по документи на товарния автомобил и превозваната от него техника е установено претоварване, за каквото нарушение са съставили акта в присъствието на водача, но свид. В. пропуснал да се подпише.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество - основателна.

Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

Съдът, при проверка на АУАН, въз основа, на който е издадено НП установи задължителното съдържание по чл.42 от ЗАНН. Пропускът на свид. В. да подпише акта не се явява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като не е ограничило правото на защита, а от друга страна не може да се третира и като липса на съдържание, тъй като акта е съставен в присъствието на свид. В., който потвърди в разпита си. Спазени са правилата по чл.40, ал.1 от ЗАНН за съставяне и на чл.43, ал.1 от ЗАНН за предявяване на акта. Същият е съставен от оправомощено лице със Заповед №81213-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи по т.2.1.

Съдът, при проверка на НП установи, че съдържа задължителните реквизити по чл.57, ал.1 от ЗАНН. Издадено е от компетентен орган, съгласно Заповед №81213-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи по т.3.6.

Констатациите в акта и НП се установиха от показанията на разпитаните по

делото свидетели, които са единни и незаинтересовани. Констатациите не се оспорват от жалбоподателя, поради което съдът приема за категорично доказано, че 01.10.2023г. Б. като водач на товарен автомобил с тегло 2535кг. и максимално допустима маса 3500кг., отразени в СРМПС е превозвал гуменоверижен минибас с тегло 1885кг. според свидетелството за регистрация на техниката. Така, правилно е квалифицирано деянието като административно нарушение на чл.126 от ЗДвП, тъй като е видно, че МПС, заедно с товара надвишава максимално допустимата маса, според СРМПС от 3500кг.

Неправилно обаче е наложено глобата на осн. чл.177, ал.3, т.1 ЗДвП за това нарушение, тъй като използваната санкционна разпоредбата предвижда отговорност за управление на МПС в отклонение на изискванията за размери, маса или натоварване на ос, определени с подзаконов нормативен акт на министъра на регионалното развитие и благоустройството, т.е. предвиденото наказание в чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП се отнася за нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП, свързано с изискванията към техническите характеристики на превозните средства и по специално - маса, размери и натоварване на ос, а не с нарушаване на правилото на чл.126 от ЗДвП, въвеждащо ограничение при превоз на товари, масата на натовареното МПС да не надвишава максимално допустимата маса. С оглед на това, като е наложил на жалбоподателя санкция по чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП, наказващият орган е приложил неправилно материалния закон. Посоченото несъответствие между нарушена и санкционна разпоредба създава вътрешно противоречие в съдържанието на НП и ограничава правото на защита на санкционираното лице да разбере какво нарушение е извършил и за какво е наказан.

При изложените съображения, на осн. чл.63, ал.3, т.1 от ЗАНН следва да се отмени обжалваното НП като незаконосъобразно, без да се обсъжда приложението на чл.28 от ЗАНН.

При този изход на делото, на осн. чл.63д, ал.1 от ЗАНН в полза на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноси, в размер на 400 лева за адвокатски хонорар по депозиран списък с приложена фактура за заплащане. По арг. на чл.63д, ал.4 от ЗАНН учредението или организацията чийто орган е издал НП - СДВР, следва да бъде осъдена да заплати разноските на жалбоподателя, които са в минимален размер.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА наказателно постановление №23-4332-024523 от 13.10.2023г. на Началник Сектор ОПП-СДВР като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА учредението или организацията чийто орган е издал НП –

СДВР да заплати на жалбоподателя Д. Д. Б. с ЕГН *** направените от него разноси в размер на 400 лева.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, на основанията, предвидени в НПК по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____